

תקוותינו. אותה חריקנות נודפת משניהם. ובכל זאת, מה רי כוחם לספר למי שירדע לפרוץ בהם!
 אביב 1942 מתקרב. מה הוא מביא לנו: מות, גזולה, תחייה? עוד לא אברה תקותנו האחרונה. אבל אם לא יינתן לאף אחד מאתנו לראות את העתיד היותר יפה, ספר אתה - "ספר החיים" - לעולם שיבוץ אחרינו, כי ראית אותנו לחיות כאן לפי צו התנועה."
 יוחנן.

דבר - השבוע

המזכירות

ועדת המינויים מסימת את פעולתה. רוב התפקידים והועדות הושגו למו ונושרו ע"י שיחת השיבוץ. המזכירות שובעת את התחלת הפעולות של ועדות ותפקידים חשיבים ליום ה-2. לנובמבר, היינו: לשבת הבאה. על התנודך הזה מתבק- שות כל הועדות להתישב עם הועדות הישנות לשם העברת העבודה, קביעת חלוקת התפקידים בוועדה ועריכת תכנית פעולה לתקופה הקרובה. כמו כן מתבקשים המרכזים למסור את החלטותיהם למזכירות השיבוץ ואנו נפרסמם בגליון הבא של "ביתנו".
 השבוע הוזמנה מזכירות שיבוצנו לישיבה משותפת עם מזכירות הקב"ה ליום דיון על שליחות לרצות הגולה, לאחר שלא קבלו את עמדת השיבוץ.

רצות המשק

ה-ג'. מ.ס. מוכן לעבודה ויצאה ביום א', 10.27. ליום עבודתו הראשון לנגב.
 בימים הקרובים יתברך חזר הצוכל בשלושה יולחנות ושמונה ספסלים נוספים. החומר כבר מדוכז והתחילו בעבודה. כמו כן החומר לצריף החלש הוכן ומחכה לידיים עובדות. ניגשים לבניית סככה למסגריה ולמכבסה.
 עם התחלת הפעולה של הועדה החדשה (עם שובו של מרצי) נתחיל בייח על התקציבים להספקת החברים ועל תכנית ההיסעות והעבודה. מרכזי הועדות מתבקשים למסור את הצעותיהם לתקציבים.
 יוחנן התחיל לעבוד בהנהלת החשבונות.

רצות התרבות

הננו עוסקים בביצועם של אי-אלה מינויים בפעולה התרבותית לקראת השנה הבאה.
 רצותנו העיקרית מוגדרת להבטחת לימוד השפה העברית בלי עזרתו של המורה נטלתי. כיווע, במשך השנה-שעברה הוצינו למורה זו סכום של 125 ל"א ואמנם אין להציער על כך כלל וכלל, כי היתה התקדמות רצינית-מאד, אך בשנה הבאה היינו רוצים לחסוך לנו את ההוצאה הזאת. יש לציין לשבח, כי רוב החברים שאנינו אליהם, הסכימו ללמד והיום כבר הרבעה חוגים ממשיכים בלימודים ללא הפרעות. אך יחד עם זאת הננו מלאי-חרדה לעתידם של החוגים, כי נטיין העבר מלמדנו, שהמורים הנוכחיים עלולים לקבל בעתיד הטרוב כל מיני תמסי-דים שלא יזמירו להם להמשיך בהוראה. עלינו לעשות את כל המאמצים, כדי שלא יטרה לנו הפעם כזכר הזה ויובטח קיומם של כל החוגים במשך כל השנה ללא עצוועים.
 -בחרדה רבה מלרזים אנו את מלחמת קיומו של החוג הרמתי. כפי שנודע לנו, המוסדות המסיקים-מכינים התמחה רצינית על הסעיף הזה בתקציב התרבות ונצטרך לעמוד, כנראה, בזכות קשה בנידון זה. דעת הטל בשיבוץ-- ברזני לא במעט הודות לנישיותו של מודיק החוג--לא מלורה בהחיה יתרה את המפעל הרציני הזה, למרות שאיש לא יוכל להכחיש, כי החוג הוסיף ועוד עלול להנסיף בעתיד לא מעט חן למסיבותינו וחגיגותינו. הננו שואפים לכך שהחוג-יגיע במשך הזמן הקצר ביותר לעצמאות מלאה-ולא יהיה זקוק להדרכה מבחוץ, אולם טרם אבחנו עדיין את ההכשרה המסיקה. אם איננו רוצים שכל